

א. חמשה לא יתרומו^א.

ב. חמשה דברים חייבין בחלה^ב.

ג. חמש עשרה נשים פוטרות צרותיהן^ג.

ד. שלשים ושש כריתות בתורה^ד.

ה. שלשה עשר דבר בנבלת העוף הטהור^ה.

ו. ארבע אבות נזיקין^ו.

ז. אבות מלאכות ארבעים חסר אחת^ז.

^א במסכת תרומות פרק א' משנה א' "חמשה לא יתרומו, ואם תרמו, אין תרומתן תרומה (א) החרש (ב) והשוטה (ג) והקטן (ד) והתורם את שאינו שלו (ה) ועובד כוכבים שתרם את של ישראל אפילו ברשות אין תרומתו תרומה". ובמסכת תרומות פרק א' משנה ו' "חמשה לא יתרומו, ואם תרמו, תרומתן תרומה (א) האלם (ב) והשכור (ג) והערום (ד) והסומא (ה) ובעל קרי, לא יתרומו, ואם תרמו תרומתן תרומה".

^ב במסכת חלה פרק א' משנה א' "חמשה דברים חייבים בחלה (א) החטים (ב) והשעורים (ג) והכוסמין (ד) ושבולת שועל (ה) ושיפון, הרי אלו חייבין בחלה, ומצטרפין זה עם זה, ואסורין בחדש מלפני הפסח, ומלקצור מלפני העומר, ואם השרישו קודם לעומר, העומר מתירן, ואם לאו, אסורין עד שיבא העומר הבא".

^ג במסכת יבמות פרק א' משנה א' "חמש עשרה נשים פוטרות צרותיהן, וצרות צרותיהן, מן החליצה ומן היבום, עד סוף העולם, ואלו הן (א) בתו (ב) ובתו (ג) ובת בנו (ד) בת אשתו (ה) ובת בנה (ו) ובת בתה (ז) חמותו (ח) ואם חמותו (ט) ואם חמיו (י) ואחותו מאמו (יא) ואחות אמו (יב) ואחות אשתו (יג) ואשת אחיו מאמו (יד) ואשת אחיו שלא היה בעולמו (טו) וכלתו, הרי אלו פוטרות צרותיהן וצרות צרותיהן מן החליצה ומן היבום עד סוף העולם...".

^ד במסכת כריתות פרק א' משנה א' "שלשים ושש כריתות בתורה (א) הבא על האם (ב) ועל אשת האב (ג) ועל הכלה (ד) הבא על הזכור (ה) ועל הבהמה (ו) והאשה המביאה את הבהמה עליה (ז) הבא על אשה ובתה (ח) ועל אשת איש (ט) הבא על אחותו (י) ועל אחות אביו (יא) ועל אחות אמו (יב) ועל אחות אשתו (יג) ועל אשת אחיו (יד) ועל אשת אחי אביו (טו) ועל הנדה (טז) המגדף (יז) והעובד עבודה זרה (יח) והנותן מזרעו למולך (יט) ובעל אוב (כ) פגול (כז) השוחט את השבת (כח) וטמא שאכל את הקדש (כט) והבא למקדש טמא (כג) האוכל חלב (כד) ודם (כה) נותר (כו) פגול (כז) השוחט (כח) והמעלה בחוץ (כט) האוכל חמץ בפסח (ל) והאוכל (לא) והעושה מלאכה ביום הכפורים (לב) המפטם את השמן (לג) והמפטם את הקטורת (לד) והסך בשמן הממשה (לה) הפסח (לו) והמילה במצות עשה".

^ה במסכת טהרות פרק א' משניות א' ובי' "שלשה עשר דבר בנבלת העוף הטהור (א) צריכה מחשבה (ב) ואינה צריכה הכשר (ג) ומטמא טומאת אוכלין בכביצה (ד) וכזית בבית בבליעה (ה) והאוכלה טעון הערב שמש (ו) וחייבים עליה על ביאת המקדש (ז) ושורפין עליה את התרומה (ח) והאוכל אבר מן החי ממנה סופג את הארבעים (ט) שחיטתה (י) ומליקתה מטהרת את טרפתה דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר אינן מטהרות, רבי יוסי אומר, שחיטתה מטהרת, אבל לא מליקתה". "י"א) הכנפים והנוצה מיטמאות (יב) ומטמאות (יג) ולא מצטרפות. רבי ישמעאל אומר הנוצה מצטרפות. החרטום והצפרנים מיטמאין ומטמאין ומצטרפים. רבי יוסי אומר, אף ראשי אגפים, וראש הזנב מצטרפים שכן מניחים בפטומות".

^ז במסכת בבא קמא פרק א' משנה א', "ארבעה אבות נזיקין (א) השור (ב) והבור (ג) והמבער (ד) וההבער".

^ז במסכת שבת פרק ז' משנה ב' "אבות מלאכות ארבעים חסר אחת (א) הזורע (ב) והחורש (ג) והקוצר (ד) והמעמר (ה) חדש (ו) והזורע (ז) הבור (ח) הטוחן (ט) והמרקד (י) והלש (יא) והאופה (יב) הגוזז את הצמר (יג) המלבנו (יד) והמנפצו